

GKC-conferentie 'zelf kennis maken'

'Wat kunnen wij samen doen?'



Innovatie staat centraal in de programma's vanuit de Groene Kenniscoöperatie.

Op scholen ligt het initiatief daarvoor vaak bij het middenkader. Zij waren uitgenodigd voor een kennismarkt rondom de GKC-programma's. Kennismaken binnen GKC-kaders om straks samen kennis te maken.

"Een feestje", zegt Lous van Vloten-Doting, voorzitter van de Groene Kenniscoöperatie (GKC). "Zo voelt het vandaag." Met veel bekende gezichten uit het groene onderwijs, een leuke omgeving, versierd met bloemen en ballonnen, en straks ook taart en een drankje. Van Vloten-Doting staat in de grote zaal van Cinemec, een bioscoop langs de A12 in Ede. Achter haar hangt een filmdoek. Zeker tweehonderdvijftig mensen luisteren vrijdagmiddag 31 oktober naar

haar. Ze komen van groen vmbo tot en met Wageningen Universiteit. Van de onderwijsmensen vertegenwoordigt tweederde deel het hoger onderwijs en de rest mbo en vmbo.

De grote meerderheid (bijna 80 procent) is al betrokken bij de GKC-programma's; anderen komen zich informeren. De organisatie biedt een werkconferentie, een netwerkbijeenkomst, een kennissenmarkt. "Typisch zo'n gezellige onderwijsbijeenkomst", zegt Ruud

Hendriks, trekker van het programma biologische landbouw.

"Dit middenkader, dat zijn de mensen die zorgen dat het onderwijsbedrijf draait", vervolgt Van Vloten-Doting in de grote zaal. "Bovendien moeten jullie innoveren; nu meer dan ooit. Opdat die innovatie goed verloopt hebben de groene onderwijsinstellingen zich in 2005 allemaal aangesloten bij de GKC." Het is nu drie jaar later. De GKC krijgt vorm. In de foyer van de bioscoop is daar

iets van te zien. Tussen marktkramen, laptops, ananassen, chocolade, informatiemateriaal, kabels, beamers en bloemstukken van vmbo-leerlingen van het Groenhorst College. “Wil je die wel goed op de foto zetten?” vraagt de organisatie.

Valkuilen

Van Vloten-Doting vertelt meer over de doelen van de GKC, de betekenis van samenwerking en de waarde van een bijeenkomst zoals deze. “De grondgedachte achter de oprichting van de GKC was dat er iets niet goed was. De wereld van onderwijs, onderzoek en bedrijfsleven was uit elkaar gegroeid. Maar contact is nodig want het gaat om onderwijs dat vaak erg kleinschalig is, met soms heel weinig vakdocenten per locatie. Zo kunnen ze toch vakgenoten ontmoeten.” Het draait daarbij allemaal om innovatie. De GKC levert aldus Van Vloten-Doting een groene plus. “Maar die kennis moet wel iets zijn waar u iets aan hebt.” Anders komen we niet verder. “De valkuil is dat je niet de mensen bereikt die in het onderwijs staan, maar de mensen die ernaast staan. Een andere valkuil is dat je geen bestuurlijk draagvlak hebt. Wat we met de GKC-programma’s moesten vermijden, was dat we kennis zou-

den ontwikkelen die niet verder komt.” Op deze middag moet daarentegen een stap worden gezet. Met het middenkader. “Het werd onlangs mooi gezegd door een CvB-voorzitter”, zegt Van Vloten-Doting. “Die zei: ik kan allemaal mooie ideeën hebben, maar het wordt pas iets als het middenkader er iets mee doet.”

Succesfactoren

Daar liggen de aspiraties van deze middag. Elkaar stimuleren en samen aan de slag. Maar wat kunnen mensen van Wageningen Universiteit met mensen van het groene vmbo? “Dat is boeiend, uitdagend, en ook lastig”, erkent Bastiaan Pellikaan, Aeres Groep. Een andere vraag: hoe breng je vernieuwers en vernieuwingen bij elkaar? “Niet eenvoudig”, zegt hij. “Je zag de afgelopen jaren toch dat dit een zoektocht is.” Waar gaat het allemaal om? Dat is het derde element van de bijdrage van Pellikaan, nog steeds in de grote zaal voor het grote gehoor. De ambities. “Leuk onderwijs voor leerlingen en studenten. Een vitaal kennissysteem. En geld dat je op een goede manier inzet.” Dat zijn een paar elementen. En het onderwijs moet inhoudelijk goed



Lucas Vokurka, Inholland, vraagt reacties op de stemmingsresultaten aan het eind van de middag



Lous van Vloten-Doting, voorzitter GKC, dankt spreker Bastiaan Pellikaan, Aeres Groep, met bloemen

zijn. “De kern blijft dat er goede kennis-circulatie ontstaat”, vervolgt hij. En dat de programmalijnen resultaat hebben. “Daarvoor zijn vijf succesfactoren te onderscheiden (uitgebreider te vinden op groenekenniscooperatie.nl): er is betrokkenheid van het bedrijfsleven, kennis wordt benut, het is doorgedrongen in de regio, we hebben leuk onderwijs en de deelnemers zijn gemotiveerd. Vooral dat laatste is belangrijk; dat moet eigenlijk bovenaan staan.”

Topperborden

Of de programmalijnen daarvoor potentie hebben, dat moeten de aanwezigen volgens Pellikaan zelf ondervinden. Daarvoor hebben ze de rest van de middag. Er zijn workshops, debat en mopper- en topperborden voor pluimen en

Groene versnellingsbollen

“Waar ligt u als locatiedirecteur of teamleider wakker van als het gaat om uw rol als innovator?” Die vraag stellen Arjen Nawijn, projectleider ‘Versnellingsbollen’ en docent Stoas Hogeschool, en Jacqueline Niewerth van Creon Advies. Tijdens een workshop op de conferentiedag denken vijftien deelnemers over problemen die hen uit hun slaap zouden kunnen houden.

Het GKC-project ‘Versnellingsbollen’, de naam komt van Wim van der Zwan, Edudelta, wil ondersteuning bieden aan locatiedirecteuren. Bijvoorbeeld als het gaat om KKS-implementatie, de start van een nieuwe opleiding, een andere didactiek, draagvlak bij docententeam voor een nieuw onderwijsconcept of

meer aansluiting bij het regionale bedrijfsleven.

Er komen dit schooljaar zes leergroepbijeenkomsten. De eerste, woensdagmiddag 26 november, gaat over de vraag van een teamleider: hoe organiseer ik het leerproces van de lerende organisatie? De projectgroep roept op tot inbreng van andere thema’s en deelname. Bijeenkomsten zijn gepland op de middagen van vrijdag 16 januari, woensdag 11 februari, vrijdag 27 maart, woensdag 13 mei en woensdag 10 juni.

Vragen en informatie bij Arjen Nawijn (06 23409774 of ana@stoashogeschool.nl).



kritiek. Voor de borrel wordt geschonken is er een vragenronde met stemkastjes.

Maar het gaat vooral om de presentatie van die programma’s. Welzijn van dieren, regionale transitie, gewasbescherming, biologische landbouw, ondernemerschap, melkveehouderij of groene kennis voor en door burgers. Vijftien in totaal. Mensen moeten daarover met elkaar in gesprek komen. Er zouden nieuwe ontmoetingen moeten zijn, nieuwe dates, met nieuwe mensen. Sommige van die programma’s zijn glashelder en de doelgroep is heel afgebakend, maar bij een programma als ‘groene kennis voor en door burgers’ kom je ook buiten het groene domein, vertelt programmatrekker Dinand Ekkel. Het gaat om kennis op het gebied van voeding en natuur toegankelijk te maken voor burgers en niet-groene instellingen; grenzen oversteken. “Dat is minder concreet dan bijvoorbeeld het werkterrein voor de Melkveehouderij.”

Biologische landbouw presenteert zich met ananas, bij regionale transitie wordt een enorme taart aangesneden, bij melk-

veehouderij kun je de anatomie van een koe bestuderen en iedereen deelt informatie uit. Mondeling of op papier.

Collega’s

Bij een stand met een geurige chocolademachine staat Anneloes van der Veen, student van de CAH Dronten. Ze werkt voor Rein, een studentenbedrijf van de hogeschool die onder meer op een website (vraaghetrein.nl) informatie over voedsel, voedselveiligheid en regelgeving verzamelt en uitwisselt. “We krijgen vragen zoals van een boer die wilde weten wat hij moest regelen om een winkel bij zijn bedrijf te vestigen.”

Ruud Hendriks, Groenhorst College en voorzitter van het team rond het programma Biologische landbouw, presenteert het balansspel. “Balans is nu met de economische crisis een actueel thema. Maar met dit spel willen we uitdrukken dat het belangrijk is om balans tussen consumptie en productie van landbouwproducten na te streven. De biologische landbouw probeert die balans ook aan te brengen.”

“Mijn hoop vandaag?” vervolgt hij. “Dat er veel mensen langskomen die vragen:

wat is nu jullie visie en wat kunnen wij doen? Dat is nog even afwachten, maar er hangt een leuke sfeer.”

De doelen worden misschien ook niet allemaal bereikt. Een doelstelling was bijvoorbeeld dat GKC ‘nieuwe mensen’ wilde bereiken. Maar bijna 80 procent bleek volgens de stemkastjes al betrokken te zijn bij GKC-activiteiten. Ze kennen de doelen en weten van de aanpak. Er waren ook veel bekende gezichten en mensen spraken elkaar met de voor naam aan. ‘Wat vind jij ervan, Harry?’ ‘Waar ben je nu mee bezig, Annemiek?’. Voor de meesten is het beeld dat ze van GKC hadden niet veranderd. Maar vrijwel 100 procent meldt dat ze mee wil doen met de GKC en driekwart van de mensen erkent dat ze vandaag een bruikbaar contact hebben gelegd. En een kleine meerderheid wil de volgende keer collega’s meenemen. □